

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnensr.	Fylke:	Nordland
Tilleggsspørsmålnr.	Herad:	Bimdal
Emne: Transport av høy	Bygdelag:	Vassbygda.
Oppskr. av: Ingvald Wærstad	Gard:	
(adresse): Lande	G.nr.	Br.nr.

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
 B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
 En del har jeg sett , og ellers talt med mange .

SVAR

1. På mindre gårder bærer eller drar folk inn høiet .

Her er brukelig å så i utmarken . I fjor stakk en mann sig inhjel med ljåen da de skulle gå hjem fra utslatten . De bruker å bære ljåen med festet i hånden og odden opp over skulderen . Mannen gled og skulle støtte sig med den hånden han bar ljåen i . Han fikk da ljåen i brystet og døde straks .

En som ikke har hest får leid kjører . Enkelte nytter vinterføre .

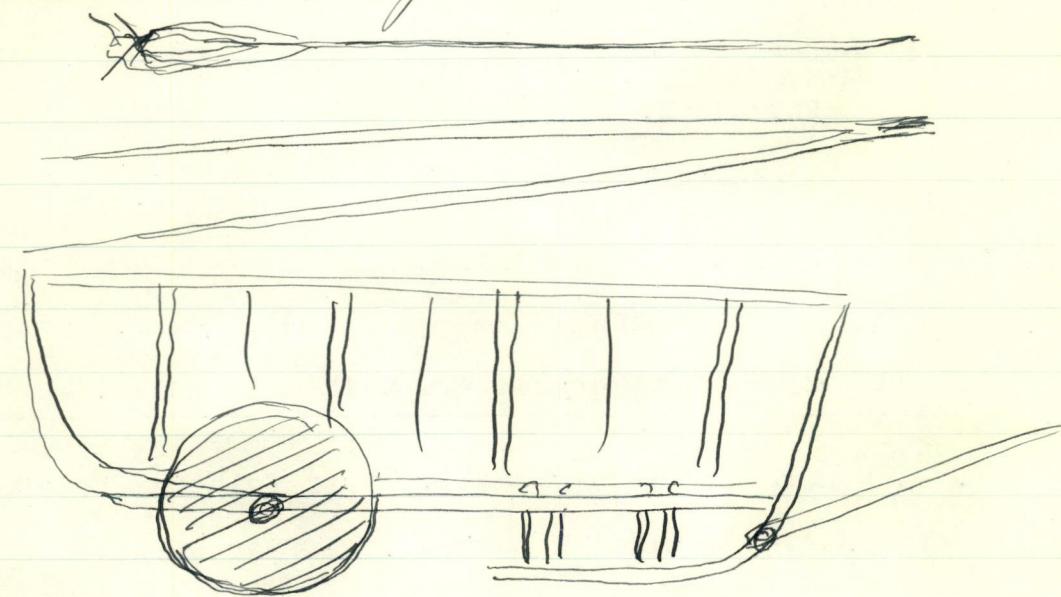
2) Til stakken eller utløa bærer de høiet , på de små brukene . De bruker ofte en topp å bære i .

I toppen av kvisten lar de grenene være igjen . Disse knyttes sammen og når høiet er lagt i tres tykken den i gjennem og børen tas på ryggen . En slik topp kallas " sprauti ".(ein). De sier:" å bæra i sprauti ". Høimeis blir også brukt . Bæreren får hjelp med å få børen på . Hjelperen står bak .

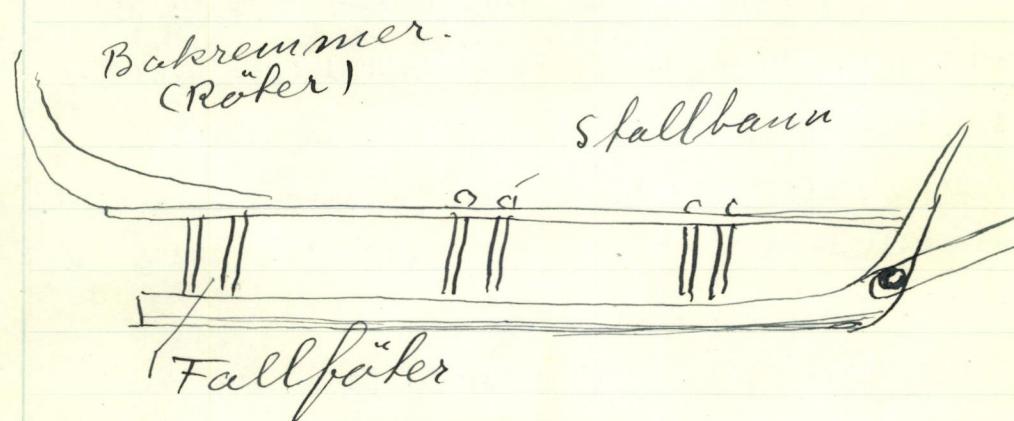
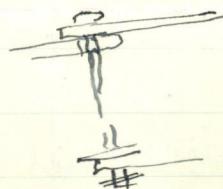
I brattlend land bruker man ta to små trær med kvistene på og lesse på og dra.

To staurer bundet sammen med nett blir også brukt til å bære på . Snorsekk brukes . Man har ca. 4 toms masker . Sekken kaller de togsekk ". Det vanlige matrialet er hamp . Trillebøren har jeg ikke sett brukt til høifraktning her .

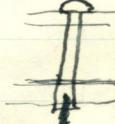
Sprauti

Hjul sledo. Skjøkene
var festet på ett rundt
freklykke som gikk
gjennom meiene.

Skallbansene ble kilet
fast i meien. Det kallas
å ørekka.

2.

3) Vanligvis kjører en høiet inn på sommerføre, men de som har utslått bruker utløer og stakker. Fra utløer og stakker nytes vinterføre.

4. Nu er firhjulsvogner og tohjulsvogner almindelig. Det finnes en gård hvor hjulsleden er i bruk den dag i dag. Jeg har ikke vært og sett den, men skal i løpet av vinteren ta mig en tur dit. Gården heter Damman. Det har vært leilendingsgård under Bindalsbruket. Den Hjulsleden som de har er med lange meier og hjul på midten. I Vatnan var høisleden i bruk til for 14 år siden. Det var en annen type. Jeg vedlegger en skisse som jeg tegnet etter beskrivelsen de gav mig. For 50 år siden brukte de høislede uten hjul. Jeg sender også en skisse av den etter rettedninger som jeg fikk da jeg tegnet. Når meiene blev slitt la de nye meier av tennor under. På vinterføre brukte de: "sklinnar" på sleden. Til de to gårdene jeg har nevnt er det enda ikke skikkelig kjørevei. Det er skoggårder har hatt 5 km vei for å komme på landevei. Nu er det bygd skogsveier til en par km fra gårdene.

Nogen regler for hvor en fikk kjøre har jeg ikke hørt om.

I 1913 blev veien Lande Hommelstø bygd. Før den tid fantes ikke firhjulsvogner i bruk. Den første firhulshøyvogn kom vistnok i 1914. Den første som arbeidde en slik skal være en mann i Velfjord. Nu bruker de fleste gårdbrukerne slike høyvogner. De regner 200 kg. høy på lasset, men det tror jeg ikke holder stikk.

Mange bruker ikke surring på lasset. Ute på Sømna brukes mye tohulshøyvogner. Grindene står da rett opp og er lagt utenfor gr hjulene. Da det skiftevis er brukt spildrer av tre og ståltråd tar disse vognene god pakking. Men vanligvis trækker man lasset jevnt med grindene så det er ikke råke på lasset.

I Holla i Telemark bruker de å ha svær råka på lasset . Min bestefar regnet 2 skippun høy i lasset .

De som bærer inn høyet regner 4 bører i ett lass.
Her inne har jeg ikke hørt om nogen regler for siste høylassen .

På Knyk i Sømna hørte jeg at i gammel tid het det at den første høybøra skulle en kvinne bære på låven ,for da skulle det bli mye lam til vinteren .

NORSK Etnologisk Gransking

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

145

BYGDØY